

Al voltant de Cristòfor Colom (3) : La recuperació del Sant Sepulcre de Jerusalem

Cristòfor Colom volia fer una Croada. La recuperació del Sant Sepulcre de Jerusalem fou un objectiu nacional català: La Corona d'Aragó, Jaume I, Ramon Llull i Cristòfor Colom.

Segell Abadia de Nostra Senyora de Sió. El colom que es veu a dalt representa a l'Esperit sant.

La «recuperació del Sant Sepulcre de Jerusalem», aquesta va ser una de les coses que es van fer constar a les Capitulacions de Santa Fe, que va ser signades conjuntament per Cristòfor Colom i els reis Catòlics: Ferran de Catalunya i Aragó, i Isabel de Castella i Lleó.

Quin interès tenia Colom en fer constar això en el document notarial? La resposta s'entén si es té en compte que Colom era un noble català, ja que la recuperació del Sant Sepulcre de Jerusalem havia estat una de les missions que s'havien fixat com a objectiu ja des de Catalunya, el rei Jaume I (1208-1276) i també de Ramon Llull (1232-1316), de la noble família catalana dels Erill per part de mare.

Aquest fet de que Colom vulgui destinar el guany del seu viatge al Nou Món a “fer una Croada” té una gran importància.

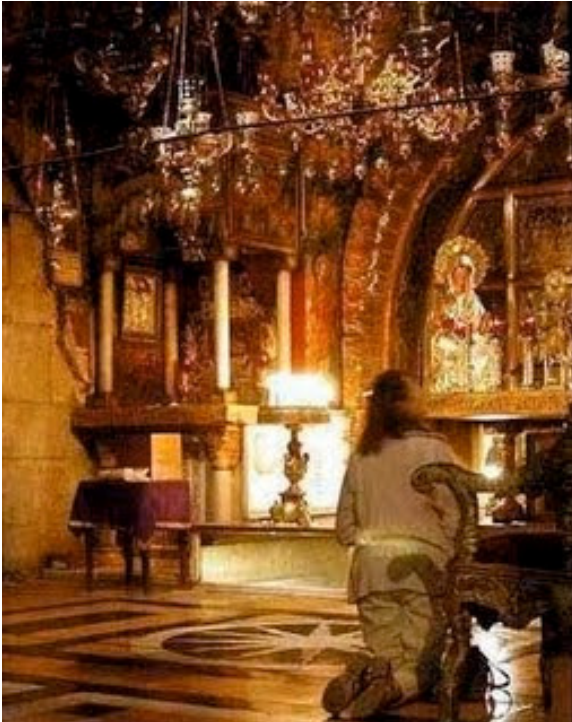
I la té, tant pel que fa referència a l'interès de Colom en destinar els guanys econòmics a la recuperació del Sant Sepulcre de Jerusalem com per la presència del *secretari Coloma* del

govern estatal català. Coloma escrivia els documents en català. Perquè volia Colom que es redactessin els documents en català i que hi hagués un representant del govern estatal català? Colom volia fer una “Croada” per a recuperar el Sant Sepulcre igual com ho volia fer Ramon Llull i com ho volgué fer Jaume I. Perquè volien els catalans recuperar el Sant Sepulcre? Perquè volien els nobles de la casa de Barcelona el títol de Reis de Jerusalem? Alguns historiadors han dit que *el Casal de Barcelona* era de sang jueva de la Casa del Rei David. La mateixa que tenia Jesucrist.

La croada de Jaume I fou un fracassat intent l'any 1269 que hagués estat la novena croada. El 4 de Setembre de 1269 va salpar de Barcelona un estol de 30 naus grosses i algunes galeres amb vuit-cents homes escollits, almogàvers, templers i hospitalers, un exèrcit total de 2.500 homes. L'empresa va ser un fracàs total ja que una tempesta va obligar la malmesa galera reial a refugiar-se a Aigües Mortes prop de Montpeller. Posteriorment, en el Concili de Lió, efectuat l'any 1274 Jaume I va oferir agafar la creu per fer una nova croada però el seu oferiment no va ser acceptat.

Perquè volia Cristòfor Colom destinar el guany a fer una croada i reconquerir el Sant Sepulcre de Jerusalem? La seva voluntat s'entronca amb la voluntat de la noblesa catalana. Perquè volia la noblesa catalana recuperar el Sant Sepulcre de Jerusalem? Ho volien com a cristians. Ho volien per alguna raó més? Jo crec que sí. La noblesa catalana, Ramon Llull i Cristòfor Colom eren franciscans. L'església del Sant Sepulcre de Jerusalem era sota la custòdia dels frares franciscans.

Icona de verge negra de l'església del Sant Sepulcre de Jerusalem. Església custodiada per franciscans.

Icona de verge negra de l'església del Sant Sepulcre de Jerusalem. Església custodiada per franciscans.

En el Compromís de Casp els franciscans, seguidors de Sant Francesc d'Assís, defensaven la causa catalana dels **Urgell** i els dominics la causa castellana dels Trastàmara. La noblesa castellana era dominicana, seguidora de Domingo de Guzmán.

Els franciscans, dits també espiritualistes, creien en Crist i l'Esperit Sant no seguien la "Llei" de Jahvé com sí ho feien i fan els "jahvehites jueus. La tradició cristiana té en "El Pare Celestial" el concepte de Déu. La Tradició mosaica jueva té en "Jahvé" o Jehovah el concepte de Déu. La Tradició cristiana té el "Sermó de la muntanya". La Tradició jahvehista té "Les Taules de la Llei de la Muntanya del Sinaí". Actualment a Occident se'n ha fet creure que és el mateix però no és el mateix. Ho poden creure, però quan s'estudia a fons, ningú s'ho pot pensar.

Aquesta qüestió és molt important de dilucidar. No és incompatible que es sigui

jueu i català, és clar que no. Ben al contrari. Jo he estat a un partit de futbol en el jugaven el Real Madrid contra FC Barcelona, i els seguidors madridistes en llengua castellana i bandera espanyola, als barcelonistes que parlàvem català i portàvem la bandera catalana ens deien "catalanes, judíos, al paredón", o sigui ens volien matar per considerar-nos jueus.

Colom, Llull, i el mateix pare de la pàtria catalana, **Guifré el Pelós** l'avantpassat del qual es deia Salomó, tenien sang jueva, però donaven testimoni de Jesucrist no de Jahvé.

Quina explicació té el fet que els nobles catalans, Ramon Llull i Cristòfor Colom, tot i tenir sang jueva, recordem que l'avantpassat de Guifré el Pelós es deia Salomó, i volien recuperar el sant Sepulcre de Jerusalem, però no imposar la Llei de Moisès?

Quina diferència de credo o pensament hi trobem entre els uns, els cristians segueixen a Jesús i que donen testimoni de l'Esperit Sant, i els altres, els jueus que segueixen a Moisès i obeeixen la Llei de Jahvé?

En aquest resposta està el “quid” de la qüestió que ha de redimir la cultura Occidental i que es posada en evidència quan s’aprofundeix en la personalitat de Cristòfor Colom com a noble català i s’arriba fins al fons de la qüestió, fins a reconèixer el seu pensament: El pensament de Cristòfor Colom.

No n’hi ha prou en descobrir que Colom era català; s’ha de descobrir allò què pensava Colom. Quan ens trobem en que “volia destinar els diners a la recuperació del Sant Sepulcre, el mateix que volien fer els croats, els templers, hem d’estudiar a fons el tema.

Quan estudiem el tema del Sant Sepulcre ens trobem coses molt significatives. Ens trobem amb que els custodis són els frares franciscans. I, com ja s’ha dit, tant Colom com Llull eren franciscans i els franciscans eren el que volien que sortís un rei català en el Compromís de Casp. També ens trobem el tema de les verges negres. Nostra Senyora de Jerusalem és una verge negra. *Nostra Senyora* de Sió també i aquesta tenia una església a prop de la catedral de Barcelona, a prop d’on hi havia un monestir dels franciscans, en un lloc ple de propietats de la família catalana dels Colom. A prop també, es troba l’església de Santa Anna de Barcelona està relacionada amb el Sant Sepulcre i la trobem també a Jerusalem. A la informació que he trobat a internet això no s’hi fa constar i es diu que va iniciada en el segle XII. Jo he llegit altra informació que diu que en aquesta església, però, hi hagué una reunió de cavallers al voltant de Nostra Senyora de Sió uns anys abans que es reunissin a la Roca de Jerusalem per a fundar l’Orde del Temple del Rei Salomó. Ho faig constar. S’haurà d’investigar.

Hi han hagut més de quatre grans mestres del temple que han estat catalans, no n’hi ha hagut cap de castellà o sigui espanyol. Eren catalans. Hi ha qui argumenta que Colom era franciscà i templer.

En aquest temes inherents a la història de Colom, o col·laterals com diu un bon amic meu, s’hi poden trobar qüestions importants i transcendents sobre la identitat catalana de Colom i també sobre allò que a mi m’interessa (jo, ja ho dono per fet que era català) i que és el seu pensament. Actualment, en una societat descreguda, parlar d’aspectes espirituals desacredita. Jo ho faig i ho continuaré fent perquè la Veritat és una qüestió espiritual i el meu voler és reconèixer-me en Ella. Hi ha altres historiadors que es dediquen a "recopilar documentacions" i no veuen res que no sigui escrit en els documents, com sant Tomàs: no pensen en allò que és, sinó que creuen només allò que poden tocar, no s’equivocaran mai; però mai trobaran la Veritat. Potser trobin "proves", però fins i tot així, sense el factor espiritual no la sabran reconèixer ni actualitzar. La Veritat ens parla i quan es té el cor net se la pot escoltar. Quan no és té el cor net no s’entèn i es perden les ànimes en fantasies forasenyades. Hom ha de tenir clara la idea d’allò que és el Bé, i fer-se molt humil per a donar-ne testimoni; aconseguir això, reconec que és molt difícil. Fa anys que ho intento i no ho he aconseguit.

N’hi ha que volen demostrar que Cristòfor Colom era català. Jo ja m’ho penso i m’ho crec que era català; un noble català que era franciscà i creia en un Ésser Creador.

Ara, allò que m’interessa de Cristòfor Colom és el seu pensament: En què creia Colom?

Això és quelcom espiritual. I penso que el reconeixement de la catalanitat de Colom, un cop s’hagi acabat el temps de regeneració moral, acabat l’ateisme que han generat els anteriors temps de mentiders i falsos profetes, comportarà el redescobriments una concepció espiritual, i amb aquesta espiritualitat, l’acceptació de la sobirania, reconeixement de la seva cultura vernacla a la nació catalana, admiració i el seu lideratge a nivell internacional.

Jordi Salat
josalort@hotmail.com

Font:

Blog VERNACLE

<http://vernaclistes.blogspot.com/2009/11/al-voltant-de-cristofor-colom-3-la.html>